

ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА ТА КРИМІНОЛОГІЇ

УДК 343.3./7

DOI <https://doi.org/10.32850/LB2414-4207.2020.12.19>

УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ АЛІМЕНТІВ НА УТРИМАННЯ ДІТЕЙ ЯК ЗЛОЧИН ПРОТИ СІМ'Ї

Сікан Ольга Миколаївна,
аспірантка кафедри
кримінального права
(Національний університет «Одеська
юридична академія», м. Одеса, Україна)

Статтю присвячено дослідженню проблем визначення об'єкту злочину згідно статті 164 Кримінального кодексу України (далі – КК України). Обґрунтовано позицію щодо невідповідності безпосереднього об'єкту ухилення батьків від сплати аліментів на утримання дітей родовому (видовому) об'єкту злочинів, що містяться у п'ятому розділі Особливої частини КК України «Злочини проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина».

Проаналізовано, що аліментні правовідносини конститутивно витікають із майнових сімейних відносин і лежать у площині сімейних відносин як родового об'єкту з притаманною і характерною для них специфікою. Підтримано позицію щодо виділення в окремий розділ за ознакою родового об'єкту злочинів, що посягають на сімейні відносини, а також включення до зазначеного розділу ухилення від сплати аліментів на утримання дітей як злочину, який посягає на майнові сімейні відносини, оскільки кримінально-правова охорона сімейних відносин від суспільно небезпечних посягань є необхідним складником механізму їх реалізації та державного захисту і має забезпечуватися за допомогою єдиної й узгодженої системи норм кримінального права. Їхня належна законодавча регламентація та ефективна практична реалізація є однією із запорок створення в державі умов для підтримання інституту сім'ї, охорони дитинства, батьківства, материнства, заохочення родинної підтримки й піклування про неповнолітніх і непрацездатних осіб.

У статті автор не здійснює порівняльний аналіз злочинів проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина, які входять до розділу V Особливої частини КК України, не аналізує склади злочинів і не розглядає питання про зміну санкцій, оскільки це питання є надзвичайно великим за обсягом, потребує окремого наукового дослідження і виходить за межі цієї наукової роботи.

Ключові слова: ухилення від сплати аліментів, злочини проти сім'ї, сімейні майнові відносини.

EVASION OF CHILD SUPPORT AS A CRIME AGAINST THE FAMILY

Sikan Olha Mykolaivna,
Graduate Student at the Department
of Criminal Law
(National University
“Odessa Law Academy”, Odesa, Ukraine)

The article is devoted to the study of the problems of determining the object of the crime of Art. 164 of the Criminal Code of Ukraine. The position on the inconsistency of the direct object of evasion of parents from the payment of child support to the generic (specific) object of crimes contained in the fifth section of the Special Part of the Criminal Code of Ukraine “Crimes against electoral, labor and other personal rights and freedoms and citizen”. It is analyzed that alimony legal relations constitutively derive from property family relations, and accordingly, lie in the plane of family relations, as a generic object with the inherent and characteristic of these social relations specifics.

Supported the position on the allocation in a separate section on the basis of the generic object of crimes that encroach on family relations, as well as the inclusion in this section of evasion of child support as a crime that encroaches on property family relations, as criminal law protection of family relations from socially dangerous encroachments is a necessary component of the mechanism of their implementation and state protection, and should be provided by means of the uniform and coordinated system of norms of criminal law. Their proper legal regulation and effective practical implementation is one of the keys to creating conditions in the state to support the institution of the family, protection of childhood, fatherhood, motherhood, encouragement of family support and care for minors and the disabled.

In this article the author does not carry out a comparative analysis of crimes against electoral, labor and other personal rights and freedoms of man and citizen included in Section V of the Special Part of the Criminal Code of Ukraine, does not analyze crimes and does not consider changing sanctions because this issue is extremely large. volume, requires a separate scientific study and goes beyond this scientific work.

Key words: evasion of alimony, crimes against the family, family property relations.

Створення найбільш сприятливого природного середовища для розвитку сім'ї, батьківства та дитинства є обов'язковим складником соціально-економічної політики держави та запорукою успішного розвитку суспільства. Праву особи на утворення сім'ї кореспондує обов'язок піклуватися про її членів та особливо про дітей як найбільш вразливих і незахищених суб'єктів сімейних відносин.

Нормами міжнародного законодавства, зокрема статтею 27 Конвенції ООН про права дитини від 20 листопада 1989 року [1], ратифікованої Постановою Верховної Ради Української РСР № 789-ХІІ від 27 лютого 1991 року, яка набула чинності для України 27 вересня 1991 року [2], передбачено, що держава визнає право кожної дитини на рівень життя, необхідний для фізичного, розумового, морального і соціального розвитку дитини.

Батьки або інші особи, які виховують дитину, несуть основну відповідальність за забезпечення в межах своїх здібностей і фінансових можливостей умов життя, необхідних для її розвитку. Зазначені конвенційні положення імплементовано у національне законодавство та забезпечено системою гарантій і механізмів державної охорони.

Так, частиною другою статті 51 Конституції України [3] та статтею 180 Сімейного кодексу України (далі – СК України) передбачено обов'язок батьків утримувати

своїх дітей до їх повноліття [4], за невиконання якого передбачено сімейно-правову, цивільно-правову, адміністративно-правову та кримінальну відповідальність. Саме проблемним питанням реалізації останньої як найсуворішого з видів відповідальності з метою удосконалення відповідного механізму кримінально-правової охорони буде приділено додаткову увагу у цьому дослідженні.

Питання ухилення батьків від сплати аліментів або утримання дітей у вітчизняній кримінально-правовій науці досліджували П.П. Андрушко, М.І. Бажанов, І.О. Бандурка, О.І. Белова, В.В. Вітвіцька, Л.В. Дорош, О.О. Дудоров, Д.П. Євтеєва, І.О. Зінченко, С.Я. Лихова, М.І. Мельник, С.М. Морозюк, І.В. Семенов, О.О. Сокол, Є.Д. Ханович та інші.

Дотичним темам, зокрема кримінологічним аспектам дослідження злочинів проти сім'ї та неповнолітніх, присвячені праці українських та зарубіжних вчених Г.А. Аванесова, Ю.М. Антонян, А.М. Бабенко, О.М. Бандурки, В.С. Батиргареева, В.І. Борисова, В.М. Бурдіна, Я.І. Гілінського, В.В. Голіна, Б.М. Головкина, І.М. Даньшина, О.М. Джужи, С.Ф. Денисова, А.І. Долгова, В.М. Др'оміна, О.О. Житного, З.А. Загінєй, А.П. Закалюк, А.Ф. Зелінського, О.М. Костенко, В.М. Кудрявцева, Н.Ф. Кузнецова, О.М. Литвак, О.М. Литвинова, В.В. Лунєєва, Є.С. Назимка, А.І. Паришева, В.О. Тулякова, П.Л. Фріс, В.І. Шакун, В.В. Шаблістого, Н.С. Юзікова та інших.

Окремі правові аспекти щодо аліментних зобов'язань знайшли відображення в працях Л.В. Афанасєєва, В.В. Єфременко, І.В. Жилінкова, В.Ф. Маслової, З.В. Ромовської, Л.В. Сапейко, Ю.С. Червоного, В.П. Юрасова, а також зарубіжних вчених М.В. Антоської, І.П. Гришина, Н.М. Єршової, С.О. Іванової, О.С. Іоффе, Л.П. Короткової, Н.І. Масленникової, О.М. Нечаєвої, В.П. Нікітіної, О.Й. Пергамент, Г.М. Рабець, В.Ф. Яковлева та інших.

Нині залишилися дискусійними деякі питання, які не були належним чином висвітлені у працях зазначених дослідників, зокрема щодо визначення об'єкту та місця досліджуваного злочину у системі кримінального законодавства України, а тому доречно для більш глибокого теоретичного осмислення та практичного вирішення низки проблем кримінальної відповідальності за невиконання аліментних обов'язків приділити зазначеним питанням додаткову увагу. Також слід зауважити, що ухилення батьків від сплати аліментів на утримання дітей є одним із найбільш поширених на всій території України злочинних діянь, що зумовлює актуальність досліджень причин і умов зазначених негативних тенденцій та необхідність здійснення аналізу чинної кримінально-правової норми з метою підвищення ефективності її дії та досягнення завдань кримінального закону.

Так, кримінальна відповідальність за ухилення від сплати аліментів на утримання дітей встановлена статтею 164 КК України, яка міститься у п'ятому розділі Особливої частини КК в системі злочинів проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини та громадянина [5]. Диференціюючи злочинні діяння зазначеного розділу відповідно до ознак видового об'єкту, стало зрозумілим, що досліджуваний склад тяжіє до групи злочинів, які посягають на «інші особисті права і свободи людини та громадянина». Однак така «розмитість» і варіативність у визначенні об'єкта не дозволяють повністю відобразити його зміст та специфічні особливості, що не сприяє належній охороні відповідних суспільних відносин.

Необхідно зауважити, що визначення об'єкта є відправною точкою для з'ясування сутності будь-якого злочинного посягання [6, с. 100]. Не зупиняючись окремо на проблематиці визначення дефініції об'єкта злочину у зв'язку з обмеженим обсягом цього дослідження, необхідно зазначити, що серед науковців відсутній консенсус щодо визначення підходів до його розуміння. Ймовірно, що він буде відсутній і надалі.

П.П. Андрушко з цього приводу зазначає, що проблеми концепцій об'єкта злочину не тільки не є «нерозв'язаними» до кінця, а й не будуть «розв'язаними» у найближчому майбутньому, оскільки вони просто не можуть бути «розв'язаними».

Єдиної концепції об'єкта злочину та його структури в теорії кримінального права ап'іорі бути не може, як не було і досі [7, с. 106]. Загалом вчення про об'єкт злочину є одним із головних розділів науки кримінального права. Його дослідження завжди посідало провідне місце як у теорії, так і в практиці, оскільки вчення про об'єкт злочину має визначальне значення для оцінки суспільної та юридичної сутності злочину, тяжкості заподіяної злочином шкоди, кваліфікації діяння та вирішення інших практичних завдань [8, с. 130].

Охоронюваний об'єкт лежить і в основі побудови Особливої частини Кримінального кодексу України та систематизації правових норм, яка має істотне значення для пошуку тієї норми, що підлягає застосуванню, з'ясування змісту окремих ознак складів, описуваних заборонними нормами, розмежування суміжних складів злочинів, а також для з'ясування думки законодавця про цінність тих чи інших об'єктів кримінально-правової охорони [9, с. 3].

Як слушно зазначає В.Я. Тацій, «науково обґрунтована систематизація в КК кримінально-правових норм про відповідальність за окремі злочини має важливе значення для застосування цього закону, з'ясування його дійсного змісту, відмежування від суміжних злочинів, а також орієнтування у самому КК» [10, с. 14].

В аспекті здійснення науково-обґрунтованої класифікації важливим є зауваження Є.А. Фролова, який зазначив, що приведення системи Особливої частини кримінального законодавства у відповідність із системою класифікації об'єктів злочину повинно полягати не тільки в тому, щоб у кожному розділі були вміщені злочини, які є посяганням на один і той же родовий об'єкт, а і в тому, щоб безпосередній об'єкт кожного зі злочинів, віднесених до цього розділу, лежав у площині цього родового (і видового) об'єкта [11, с. 204]. Тому питання, які необхідно дослідити при визначенні місця досліджуваного злочину у системі Особливої частини, насамперед стосуються визначення родового (видового) об'єкта та встановлення відповідності безпосереднього об'єкта злочинного ухилення від сплати аліментів на утримання дітей з відповідним родовим (видовим) об'єктом.

Метою дослідження є аналіз сутності та місця розташування зазначеного злочину в загальній системі злочинів для визначення ступеня суспільної небезпеки досліджуваного злочинного діяння та підвищення ефективності дії відповідної кримінально-правової норми.

В теорії кримінального права ухилення батьків від сплати аліментів на утримання дітей відносять до групи із шести норм (статті 164–169 КК), які в доктрині позначають як «Злочини проти сім'ї» [12, с. 113].

Досліджуючи історичний аспект виникнення зазначеного злочину, О.О. Сокол у своєму дисертаційному дослідженні звернула увагу на те, що відповідний злочин разом із ухиленням від сплати коштів на утримання непрацездатних батьків, до категорії злочинів, які впливають на нормальний розвиток сім'ї та добробут держави загалом [13, с. 20].

Вивчаючи особливості сімейних відносин і співвідношення безпосередніх об'єктів злочинів проти сім'ї та неповнолітніх, із об'єктом, покладеним в основу виділення того чи іншого розділу Особливої частини КК, в якому ці злочини розташовані, О.І. Белова зазначає, що вони не співвідносяться з родовим об'єктом злочинів як філософські категорії «особливе» і «окреме», що суперечить принципам побудови Особливої частини КК [14, с. 50].

Сприймаючи зазначену позицію та транслюючи викладені положення щодо співвідношення безпосереднього об'єкта злочину, передбаченого статтею 164 КК України, з родовим (видовим) об'єктом злочинів проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини та громадянина, вбачається, що право дитини на одержання матеріальної допомоги від батьків до її повноліття як безпосередній об'єкт зазначеного злочину є похідним від майнових сімейних відносин, які разом із немайновими сімейними відносинами є видами та наповнюють зміст сімейних відносин.

До прихильників думки щодо визнання відносин у сфері сім'ї та неповнолітніх родовим об'єктом ухилення батьків від платежу аліментів на утримання дітей належить Л.В. Дорош [15, с. 18] і Л.П. Михайлова [16, с. 20], які досліджували проблеми відповідальності за злісний характер вчинення зазначеного злочину.

Позицію виділення злочинів проти сім'ї та неповнолітніх в окремий розділ поділяє і Д.П. Євтєєва, зазначаючи, що у необхідності виділення самостійного розділу, присвяченого злочинам у сфері сім'ї, опіки, піклування та нормального розвитку дітей, не виникає сумнівів. Свою думку науковець обґрунтовує тим, що сімейні, опікунські відносини та відносини у сфері нормального розвитку дітей є взаємопов'язаними. Останні складають ядро перших. Негативне середовище в сім'ї позначається на нормальному розвитку неповнолітніх, а порушення в розвитку неповнолітніх вражає сімейний уклад.

З огляду на зазначене, авторка пропонує згрупувати в єдиному розділі норми, передбачені статтями 164–169 КК, та норми з інших розділів КК, що передбачають відповідальність за злочини проти нормального розвитку неповнолітніх, використавши при цьому критерій подібності основних безпосередніх об'єктів і відібравши злочини, де відносини у сфері сім'ї, опіки, піклування та нормального розвитку дітей є основними безпосередніми об'єктами та шкода яким завдається в основних складах [17, с. 79–81].

Більшість дослідників стосовно вказаних вище злочинів зауважують, що останні мають самостійний родовий об'єкт, внаслідок чого в науковій літературі мають місце пропозиції створити для них окремий розділ в Особливій частині КК. Як зазначає Л.В. Дорош, такий крок сприятиме більш правильному відображенню особливостей родового об'єкта посягання на інтереси сім'ї та дітей, підкреслить ступінь суспільної небезпечності і значення боротьби з нею. Систематизація норм щодо злочинів у шлюбно-сімейній сфері матиме також велике виховно-превентивне значення, допоможе більш ретельному вивченню й встановленню причин та умов, що сприяють їх вчиненню [18, с. 46–47].

На думку Н.С. Юзікової, виділення зазначеного структурного утворення в Особливій частині КК є доцільним насамперед тому, що діти є особливим об'єктом захисту, а тому відповідальність за злочини проти них має відрізнятися від правопорушень щодо дорослих. Крім того, наявність самостійної глави у КК привертатиме увагу слідчих, прокурорів, суддів до особливостей об'єкта посягання і сприятиме правильному вирішенню питань призначення покарання з цієї категорії справ [19, с. 60].

Думки науковців розподілилися стосовно таких питань: необхідності до норм, передбачених статтями 164–169 КК України, додавати й інші норми з інших розділів КК; щодо видів і кількості таких норм; родового об'єкта та назви розділу. Проти такого виділення висловилася І.О. Бандурка. На її думку, створення в Особливій частині КК України окремого розділу про злочини проти сім'ї та дитини не можливо і не доцільно не тільки тому, що він буде занадто великим, мінливим і неосяжним, а й у зв'язку з тим, що переважна більшість статей такого розділу неминуче буде дублювати багато інших статей кримінального закону.

Авторка підкреслює, що захист дитинства у чинному КК України має комплексний, системний, наскрізний характер. Це цілісна система норм Загальної та Особли-

вої частин КК України, яку не можливо охопити будь-яким окремим розділом. Тому, на її думку, наукові пошуки слід спрямовувати не на марні спроби створення окремого розділу, а на вдосконалення існуючої системи кримінально-правового захисту дитинства в Україні [20, с. 401].

Деякі дослідники не вбачають необхідності в системній охороні сімейних відносин (або взагалі не торкаються цієї проблеми) і розглядають норми, передбачені статтями 164–169 КК України, як видовий об'єкт у межах родового об'єкта п'ятого розділу Особливої частини КК (П.П. Андрушко, І.О. Зінченко та інші) [21, с. 35; 22, с. 104].

Враховуючи викладене, слід зазначити, що кримінально-правова охорона сімейних відносин від суспільно-небезпечних посягань є необхідним складником механізму їх реалізації та державного захисту і має забезпечуватися за допомогою єдиної й узгодженої системи норм кримінального права. Їхня належна законодавча регламентація та ефективна практична реалізація є однією із заporук створення в державі умов для підтримання інституту сім'ї, охорони дитинства, батьківства, материнства, заохочення родинної підтримки й піклування щодо неповнолітніх і непрацездатних осіб.

У дослідженні було приділено увагу лише проблемним аспектам визначення родового (видового) та безпосереднього об'єкта злочину, передбаченого статтею 164 КК України, але це не єдиний склад, який родовим об'єктом має сімейні відносини. Статті 164–169 КК мають яскраво виражену специфіку об'єкта кримінально-правової охорони, що відрізняє їх від інших норм, розміщених у розділі V Особливої частини КК. Зокрема, вони охороняють не стільки основні конституційні права та свободи, скільки суто сімейні правовідносини, а також права та інтереси неповнолітніх, у зв'язку з чим низка авторів пропонують виділити їх в окремий розділ Особливої частини КК, до позиції яких у цьому питанні слід повністю приєднатися.

Суспільна небезпечність злочину, передбаченого статтею 164 КК, полягає в тому, що він грубо порушує сімейні обов'язки, які покладаються на батьків Конституцією України та сімейним законодавством. Аліментні правовідносини конститутивно витікають із майнових сімейних відносин і лежать у площині сімейних відносин як родового об'єкта з характерною для зазначених суспільних відносин специфікою, що дозволяє стверджувати про необхідність виділення в окремий розділ КК України злочинів проти сім'ї з включенням до нього ухилення від сплати аліментів на утримання дітей.

Список використаних джерел:

1. Конвенція ООН про права дитини від 20 листопада 1989 року. Посилання: https://zakon.rada.gov.ua/go/995_021.
2. Постанова Верховної ради Української РСР «Про ратифікацію Конвенції про права дитини № 789-ХІІ від 27 лютого 1991 року». Посилання: <https://zakon.rada.gov.ua/go/789-12>.
3. Конституція України [Електронний ресурс] : Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // *Верховна Рада України*. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/go/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
4. Сімейний кодекс України [Електронний ресурс] : Закон України від 10.01.2002 № 2947-ІІІ // *Верховна Рада України*. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/go/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
5. Кримінальний кодекс України [Електронний ресурс] : Закон України від 05.04.2001 № 2341-ІІ // *Верховна Рада України*. Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.
6. Кримінальне право України. Загальна частина : підручник / М.І. Бажанов, Ю.В. Баулін, В.І. Борисов [та ін.]; за заг. ред. М.І. Бажанова, В.В. Сташиса, В.Я. Тація. 2-е вид., перероб. і доп. К. : Юрінком Інтер, 2004. 480 с.

7. Андрушко П.П. Злочини проти виборчих прав громадян та їх права брати участь у референдумі: кримінально-правова характеристика : монографія / П.П. Андрушко. К. : КНТ, 2007. 328 с.
8. Хейлік В.В. Об'єкт злочину в кримінальному праві: теорія та практика правозастосування / Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції № 5/2015. С. 130–136.
9. Зеленецький В.С. Количественный подход к характеристике структурных элементов Особенной части Уголовного кодекса Украины / В.С. Зеленецкий. Х. : Восточно-региональный центр гуманитарно-образовательных инициатив, 2001. 24 с.
10. Кримінальне право України: Особлива частина : [підручник] / Ю.В. Баулін, В.І. Борисов, В.І. Тютюгін [та ін.]; за ред. В.В. Сташиса, В.Я. Тація. 4-те вид., переробл. і доповн. Х. : Право, 2010. 608 с.
11. Фролов Є.А. Спорные вопросы учения об объекте преступления // Сборник научных трудов. Вып. 10. Свердловск : Свердловский юридический институт, 1969.
12. Кримінальне право України: Особлива частина : підручник / Ю.В. Баулін, В.І. Борисов, В.І. Тютюгін та ін.; за ред. В.Я. Тація, В.І. Борисова, В.І. Тютюгіна. 5-те вид., переробл. і доповн. Х. : Право, 2015. С. 113.
13. Зінченко І.О. Кримінально-правова охорона виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини та громадянина (аналіз законодавства і судової практики) : монографія / І.О. Зінченко. Х. : Вапнярчук Н.М., 2007. С. 21–22.
14. Сокол О.О. Кримінологічна характеристика та запобігання ухиленням від сплати аліментів на утримання дітей та коштів на утримання непрацездатних батьків : автореф. дис. кандидата юрид. наук: 12.00.08. Запоріжжя, 2017. С. 239.
15. Белова О.І. Кримінально-правова характеристика системи злочинів проти сім'ї та неповнолітніх // Харків, 2006. С. 184.
16. Дорош Л.В. Уголовная ответственность за злостное уклонение от платежа алиментов на содержание детей : автореф. дис. канд. юрид. наук: 12.00.08 / Харьковский юр. ин-т им. Ф.Э. Дзержинского. Х., 1982. С. 4, 6–8.
17. Михайлова Л.П. Уголовно-правовая борьба со злостным уклонением от уплаты алиментов детям : автореф. дис. канд. юрид. наук: 12.00.08 / МГУ им. М.В. Ломоносова. М., 1983. С. 5, 6, 10–12.
18. Євтєєва Д.П. До питання виділення злочинів проти сім'ї та неповнолітніх в окремий розділ КК України / Д.П. Євтєєва // Питання боротьби зі злочинністю. 2014. Вип. 27. С. 72–81.
19. Дорош Л.В. Уголовная ответственность за злостное уклонение от платежа алиментов на содержание детей : дис. канд. юрид. наук: 12.00.08 / Л.В. Дорош; Харьк. юрид. ин-т. Харьков, 1982. С. 46–47.
20. Юзікова Н.С. Як захистити дітей від жорстокості батьків / Н.С. Юзікова // *Право України*. 1998. № 3. С. 60.
21. Бандурка І.О. Чи потрібен в Особливій частині КК України окремий розділ про злочини проти сім'ї та дітей? / І.О. Бандурка // Актуальні проблеми кримінальної відповідальності : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., 10-11 жовтня 2013 року / редкол.: В.Я. Тацій (голов. ред.), В.І. Борисов (заст. голов. ред.) та ін. Х. : Право, 2013. С. 401.
22. Андрушко П.П. Кримінально-правова охорона особистих благ, основних особистих прав і свобод людини та громадянина новим Кримінальним кодексом України / П.П. Андрушко // Ерліхівський збірник / Юрид. ф-т Чернів. нац. ун-ту ім. Ю. Федьковича. Чернівці : Рута, 2002. Вип. 3. С. 35.
23. Кримінальне право України: Особлива частина : підручник / Ю.В. Баулін, В.І. Борисов, В.І. Тютюгін та ін.; за ред. В.В. Сташиса, В.Я. Тація. 4-те вид., переробл. і доповн. Х. : Право, 2010. С. 104.